

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **H. N. H.A.**, nar. X
st. příslušnost Saúdská Arábie
t. č. pobytem Rehabilitační sanatorium Darkov a. s.
Čsl. Armády 2954/2, 733 12 Karviná - Hranice

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem 130 51 Praha 3, Olšanská 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3. 10. 2018 č. j. CPR-29964-2/ČJ-2018-930310-V241,
o správním vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 3. 10. 2018 č. j. CPR-29964-2/ČJ-2018-930310-V241 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 12. 9. 2018, jimž bylo žalobce podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské Unie v délce 5 měsíců.
2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 3. 10. 2018 č. j. CPR-29964-2/ČJ-2018-930310-V241, ve které poukázal na to, že je na invalidním vozíku po vážné autonehodě a je imobilní. V České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov Karviná na vlastní náklady a rád by v této léčbě pokračoval, neboť v případě vycestování a přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování a následnému zhoršení jeho zdravotního stavu.
3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2018 č. j. CPR-29964-2/ČJ-2018-930310-V241 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího, jakož i ze správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-189700/ČJ-2018-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí žalované (ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:
 - podle záznamu ze dne 17. 8. 2018 byla v tento den v 9:30 hod. v Lázních Darkov v Karviné provedena policisty pobytová kontrola, při níž byl kontrolován i žalobce. Žalobce předložil platný cestovní pas Saudské Arábie č. X a vízum typu „C“ č. X, platné od 5. 8. 2015 do 4. 8. 2018 s délkou pobytu 90 dnů, s počtem vstupů „MULTI“, vydané Velvyslanectvím Francie v Rijádu. Na toto vízum žalobce přicestoval na území Schengenských států dne 5. 6. 2018 na letiště ve Frankfurtu. Po příletu do Německa se přesunul na území České republiky do Lázní Darkov v Karviné, kde započal dne 6. 6. 2018 léčbu ve formě komplexní balneorehabilitace, neboť je po autonehodě pohybově omezen a pohybuje se pouze za použití invalidního vozíku. V současné době je žalobce ubytován přímo v lázeňském komplexu v Lázních Darkov v Karviné. Vízum jej opravňovalo v pobytu na území smluvních států Evropské Unie do 4. 8. 2018. V době pobytu stanoveného vízem si svůj další pobyt nelegalizoval a od 5. 8. 2018 pobývá na území smluvních států Evropské Unie neoprávněně bez platného víza nebo povolení k pobytu;
 - dne 17. 8. 2018 bylo vydáno oznámení zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské Unie;

- dne 17. 8. 2018 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku jakožto s účastníkem správního řízení o správním vyhoštění. Z tohoto protokolu krajský soud zjistil, že žalobce v podstatě vypověděl stejné informace, jaké jsou uvedeny v záznamu ze dne 17. 8. 2018. Dále uvedl, že v době platnosti víza z České republiky nevycestoval z důvodu své léčby, kterou chce dokončit a poté odcestovat zpět do Saudské Arábie. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské, kulturní vazby ani ekonomické závazky;
 - ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 17. 8. 2018, že vycestování žalobce do Saudské Arábie je možné.
6. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 12. 9. 2018, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 12. 9. 2018 a rozhodnutí téhož správního orgánu o povinnosti žalobce nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč ze dne 17. 8. 2018.
7. Součástí správního spisu žalované je odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 12. 9. 2018 o správním vyhoštění. Žalobce v tomto odvolání uváděl, že podstupuje léčbu v Lázních Darkov v Karvině po vážné autonehodě a jeho zdravotní stav mu nedovoluje vycestovat zpět do státu domovského, jelikož vyžaduje dlouhodobou rehabilitaci a obává se, že by postupné zlepšování jeho zdravotního stavu přerušením již započaté rehabilitace zastavilo. Odkázal na doloženou lékařskou zprávu s potvrzením o léčbě v Lázních Darkov, vystavenou lékařem těchto lázní MUDr. K. Z. O tomto odvolání, jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
8. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské Unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.
9. Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona, správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
10. Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území ČR od 5. 8. 2018 bez víza a že po tomto datu neměl žádným způsobem na území České republiky legalizován svůj pobyt. Žalobce tuto skutečnost v průběhu správního řízení ani nijak nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zák. č. 326/1999 Sb. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území ČR s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona, dle něhož je cizinec

povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem. Z listinných dokladů také vyplynulo, že žalobce přicestoval na území členských států Evropské unie, konkrétně na letiště Frankfurt v Německu dne 5. 6. 2018 a ihned po příletu odcestoval do Lázní Darkov v Karvině. Žalobce přitom disponoval krátkodobým Schengenským vízem platným od 5. 8. 2015 do 4. 8. 2018 s délkou pobytu 90 dnů. Po uplynutí platnosti tohoto víza vydaného Velvyslanectvím Francie v Rijádu z území Schengenského prostoru nevycestoval a v době od 5. 8. 2018 pobýval na území ČR bez příslušného oprávnění. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby žalobce jsou zcela shodné důvody, jaké uváděl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy potřebu pokračovat v rehabilitační léčbě v Lázních Darkov v Karvině. Bylo proto na něm, aby si zajistil a požádal o vízum v takovém rozsahu, aniž by došlo k překročení doby jeho pobytu na území států Evropské unie. Krajský soud se v tomto směru zcela ztotožnil s odůvodněním žalované, že přicestování žalobce na území ČR za účelem dlouhodobé rehabilitační léčby rozhodně není důvodem pro to, aby vědomě porušoval zákony ČR tím, že zde pobýval bez platného víza a po datu 4. 8. 2018 nedisponoval žádným oprávněním k pobytu. Bylo totiž na žalobci, aby si předem ověřil potřebnou délku léčby a podle toho si zařídil povolení k dlouhodobému pobytu, čehož však nevyužil. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citované zákonná ustanovení. Krajský soud v tomto směru nemohl přihlídnout k žalobní námitce, že v případě vycestování žalobce a přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování či následnému zhoršení jeho zdravotního stavu. Ve správním řízení totiž nebylo ani namítáno, že by z hlediska zdravotního stavu byl žalobce neschopen transferu do země svého původu. Závěrem krajský soud podotýká, že ze samotné výpovědi žalobce učiněné před správním orgánem do protokolu o výsledku vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života tak, jak to má na mysli ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto směru sám vypověděl, že na území ČR nemá žádné společenské ani kulturní vazby, ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vztahy.

11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání, se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. listopadu 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce